

**Det Europæiske Råds formand José Maria Aznars tale
ved det indledende møde i konventet om Europas fremtid
den 28. februar 2002 i Bruxelles**

Ærede formand for Europa-Parlamentet

Ærede formand for Kommissionen

Ærede formand for konventet

Mine damer og herrer

I dag indleder konventet sit arbejde og gennemfører dermed enigheden fra Det Europæiske Råd i Laeken om at forberede den næste regeringskonference med bredde og gennemsigtighed.

I dag åbner vi i overensstemmelse med Laeken-erklæringen højtideligt konventet, der har Valéry Giscard d'Estaing som formand på baggrund af den store anseelse, han nyder i kraft af sin lange politiske karriere.

De kan alle forestille Dem, at det må være en særlig glæde at tale ved denne lejlighed, og det er det også for det spanske formandskab.

Vi står til rådighed for formand Giscard d'Estaing, næstformand Amato og næstformand Dehaene og samtlige medlemmer af konventet med den nødvendige bistand, således at konventet kan nå det fastsatte mål i overensstemmelse med tidsplanen.

Mine damer og herrer

Det er topmødet i Nice, der er årsag til, at vi er her i dag. I Nice blev der med vanskelighed opnået enighed om de nødvendige reformer af institutionerne, der skal ledsage udvidelsen og forberede fremtidens EU.

Nice-traktaten var et svar på en magtfuld politisk virkelighed som genforeningen af kontinentet, og det blev muligt at godkende den takket være det franske formandskabs dygtige indsats. Straks herefter indkaldte stats- og regeringscheferne dette konvent, der begynder i dag, idet vi var klar over, at den nye fase kræver nye funktionsmåder og nye former for drøftelser, hvis vi fortsat skal skabe "mere Europa", som det spanske formandskabs motto lyder for dette halvår.

Mine damer og herrer

Den europæiske enhed, der indtil nu er opnået, er udtryk for en historisk erfarings sejr. Vores union hviler på de fælles politikker og det solide fundament, der har form af et fælles marked og en fælles valuta. Derfor er jeg heller ikke enig med dem, der mener at spore en grundlæggende krise i integrationsprocessen.

Denne formodede krise falder derimod sammen med en særligt dynamisk fase i unionsprocessen, således som vi ser det med den hurtige indførelse af euroen, de hurtige fremskridt inden for det nye område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, den effektive indledning af en fælles forsvarspolitik og fremdriften i moderniseringsprocessen og den økonomiske og sociale reformproces. Dette konvent nyder også godt af denne dynamik, og det samme gør sig gældende for hele den europæiske udvidelses- og genforeningsproces.

Det sker imidlertid, at verdenssituationen gør det nødvendigt for EU at sætte mere fart på processen. Den berømte europæiske filosof, spanieren Ortega y Gasset, ønskede de europæiske staters enhed for at modvirke nationalismen og risikoen for forfald i denne del af verden, der kaldes Europa. På samme måde bør der i vor tids ønske om Europa være en følelse af, at det haster med at omdefinere Europas rolle i en verden, der voldsomt var forandret ved overgangen til det nye århundrede.

Men vi skal være klar over, at det er de vellykkede resultater, vi har nået, der nu gør det muligt for os at stå over for mere ambitiøse mål. Det er efter min opfattelse kun muligt at nå disse nye mål, hvis rettesnoren for vores indsats fortsat er en konsolidering af det europæiske projekt.

Denne opgave er ikke let, selv om det kan se sådan ud, og den har ikke et konservativt eller, om man vil, konformistisk sigte. Den indebærer, at vi udvikler og forbedrer to grundlæggende idéer i integrationsprocessen.

Den første er, at vores fremtid afhænger af balancen mellem Europas dybe kulturelle enhed og dets indlysende historiske mangfoldighed. Morgendagens europæiske politik skal være præget af en pluralistisk konstitutionalisering, der respekterer medlemsstaternes forskellige lovgivninger.

Det er udarbejdelsen af en ret, fællesskabsretten, som i Laeken-erklæringen udtrykkes således: "Hen imod en forfatning for de europæiske borgere".

Det andet princip for den europæiske integration er EU's gradvise overtagelse af politikker, der hidtil udelukkende har hørt hjemme i den enkelte stats regi.

Det er afgjort ikke nogen let opgave at kombinere en bedre fordeling og en definition af EU's kompetencer, idet vi bør være i stand til at forelægge modeller og løsninger, der indebærer en reel forbedring af alle europæeres dagligliv.

Jeg er ikke i tvivl om, at det er nødvendigt at klarlægge og afgrænse disse kompetencer bedre, hvis vi vil definere, hvad det er, vi ønsker at foretage os sammen, således at den enkelte borger lettere forstår, hvem der gør hvad i EU, og på denne måde kan forlange ansvarlighed.

Men denne opgave bør ikke føre til tilbageskridt for det europæiske projekt, der allerede er gennemført og konsolideret.

Vi skal fortsat samarbejde om de ting, vi hidtil har samarbejdet om, og som oven i købet har medført en uventet levestandard til gavn for hele Europa.

Euroens indførelse skal betragtes som et udgangspunkt og ikke som et endemål. Denne vidtrækkende satsning, som for nylig nåede sit højdepunkt, skal være retningsgivende for vores arbejde på de områder, hvor borgerne - også i lyset af den internationale situation - forventer en forstærket indsats fra EU's side: udbygningen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, moderniseringen af den europæiske sociale model med henblik på fuld beskæftigelse og udviklingen af en virkelig fælles udenrigs- og forsvarspolitik.

Mine damer og herrer

Den europæiske integration er ikke et mål i sig selv, men et middel, der skal tjene de mest positive værdier i den europæiske kultur: grundlæggende rettigheder for alle uden diskrimination, pluralistiske demokratier, ligelig fordeling af velstanden og økonomisk konkurrence.

Den overordnede målsætning, der bør ligge til grund for drøftelserne i dette konvent, er målet om at skabe et bæredygtigt og effektivt Europa.

Et Europa, hvor alle borgerne på lige vilkår kan nyde godt af det indre markedes fordele, den fælles mønt og den europæiske sociale model.

Selv om det er lykkedes at gøre store fremskridt, er der stadig lang vej igen. Kun en dagsorden, der indeholder projekter og konkrete resultater, vil kunne bibringe borgerne en forståelse for opbygningen af en politisk union. Hvis Europa skal have en fremtid, og det er min faste overbevisning, at det skal Europa have, skal det være noget, europæerne virkelig tror på, støtter og vurderer positivt.

Mine damer og herrer

Jeg vil gerne give udtryk for den store tillid, som Det Europæiske Råd, og også jeg selv, nærer til dette konvent og dets formand. Mange personligheder af stor betydning og anseelse deltager i dette konvents arbejde.

Jeg har fuld tillid til, at konventet og dets formand vil være i stand til at leve op til europæernes forventninger ved at fokusere på de spørgsmål, der virkelig optager vore medborgere.

Dette konvents succes afhænger af dets evne til at lytte til de bekymringer og forventninger, der kommer til udtryk i samfundet, bl.a. gennem forskellige nationale debatter og i det europæiske borgerforum, hvis bidrag skal indgå i konventets drøftelser.

For at konventets arbejde kan forløbe velordnet og effektivt, er det altafgørende, at der opretholdes en synergiforbindelse med Det Europæiske Råd, der jo skal vedtage de endelige afgørelser om reformen af traktaterne, og det er også uhyre vigtigt, at den periode, der er fastsat for varigheden af konventets arbejde, overholdes.

Kun på denne måde vil regeringskonferencen kunne vedtage en ny traktat inden for en kort frist, således som det uden tvivl er ønskeligt.

Udfordringen for dette konvent går videre end den krævende og vanskelige opgave, det er at forbedre reformerne. Det drejer sig også om at bekræfte gyldigheden af en fremgangsmåde, der allerede er blevet anvendt til at udarbejde det europæiske charter om grundlæggende rettigheder.

Ved at konsolidere denne model vil man tage et skridt af vidtrækkende betydning i den nødvendige udvikling af det etablerede system for beslutningstagning, og det vil være en yderligere anledning til den anerkendelse, som konventet vil gøre sig fortjent til, i den udstrækning det lykkes for det at fremsætte hensigtsmæssige forslag med henblik på at konsolidere det europæiske projekt, styrke integrationen og fremme Den Europæiske Unions konstitutionaliseringsproces.

Jeg vil gerne slutte med at lykønske samtlige medlemmer af konventet med det ærefulde ansvar, De har påtaget Dem, og udtrykke mit ønske om, at Deres anstrengelser krones med held.
